

се до 2,000 парчета турски земи които повечето прѣминаха въ Христиански рѣцѣ; въ Юго-вѣсточна Тракия богатитѣ нѣкогажъ турски благородници за тридесетъ години изчезнаха по причина на харемския животъ и на своята ленивостъ. И така се породи турский пролетариятъ въ челото на който стояхъ осиромашелитѣ беове и аги. Съ умраза тѣ глѣдаха растящето богатство на напрѣдналитѣ Християни и съ нетърпение очакваха оная минута когато ще могатъ да се хвърлятъ върху по-богатитѣ отъ тѣхъ Българи и пакъ съ оръжие да имъ взематъ имотътъ и паритѣ. Нарочно въспалваха турското население и го дразнехъ съ приказки за тайнитѣ «Комети» (комитети) и разказваха че Българитѣ се приготвятъ да избиятъ всичкитѣ Турци. (*)

Тѣзи агитации намѣриха голѣма подпорка въ произшествията, които на 1873 год. се случиха въ Софийско, Троянско и Ловчанско. Василъ Левский, дияконъ отъ Карлово до Балкана и Панаиотовъ другаръ билъ много добрѣ нарѣдилъ организацията на тайнитѣ комитети, особенно въ Софийско, въ срѣдний балканъ и въ Срѣдня гора. Хиляди хора имаха споразумѣние съ него; въ много села селянитѣ ношѣ когато мѣсецътъ грѣеше правяха военни упражнения. Турцитѣ знаеха за Левский но той всегда сполучваше да избѣгне като се прѣоблачаше твърдѣ различно, като попъ, френець, турчинъ или като селянинъ. Но въ 1873 год. неговата дѣятелность се издаде по причина на невниманието на единъ неговъ другаръ и по прѣдателството на единъ попъ който ис-

*) Видѣть пжтешественнитѣ записки на проф. Дринова за Тракия 1875 въ Славянский сборникъ, дѣлъ II (Петроградъ 1877).